Wejście do Królestwa – nowe przymierze

Jeśli pociągnie nas piękno Jego doskonałego charakteru, zrodzi się w nas podziw i miłość. Tak rozbudzi się w nas miłość, a wraz z nią pragnienie, by być Jego narzeczoną i oblubienicą. (Zaklinam was, córki Jerozolimy: Nie budźcie ani nie przerywajcie snu mojej umiłowanej, dopóki ona nie zechce. Pieśń nad Pieśniami 8:4)

On przyciąga nas pięknem swojego charakteru, pięknem swojego Królestwa i okazuje nam wielką cierpliwość, dopóki nie obudzi się w nas podziw i miłość – zarówno do Niego, jak i do Jego dróg. (A ja, gdy zostanę wywyższony nad ziemię, wszystkich pociągnę do siebie. Jana 12:32)

Gdy On stanie się dla nas skarbem wielkiej wartości i porzucimy to, co stare, wtedy Pan wejdzie ze mną w relację, zawierając przymierze miłości, abym należał do Niego. (Królestwo niebieskie podobne jest też do skarbu ukrytego w polu, który człowiek znalazł i ukrył, a uradowany nim idzie, sprzedaje wszystko, co ma, i kupuje to pole. Mateusza 13:44)

Nie jest to przymierze jak w interesach, lecz przymierze małżeńskie, przymierze miłości. (A gdy przechodziłem obok ciebie i spojrzałem na ciebie, oto był to twój czas, czas miłości, rozciągnąłem połę swojej szaty na ciebie i zakryłem twoją nagość, związałem się z tobą przysięgą i zawarłem z tobą przymierze, mówi Pan BÓG. I stałaś się moja. Ezechiela 16:8; Owszem, umiłowałem cię wieczną miłością, dlatego przyciągam cię swoim miłosierdziem. Jeremiasza 31:3)

Bóg zna nasze serce. Wie, kiedy odkrywamy i podziwiamy Jego piękno, kiedy przychodzi miłość z całego umysłu. (A Bóg, który zna serca… Dzieje 15:8) Dopiero wtedy jesteśmy gotowi, by pójść za Nim i zachowywać słowo Pana Jezusa. Dopiero wtedy zostaje zawarte przymierze między Nim a mną. (Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań. Jana 14:15)

Piękno serca Pana Jezusa musi być dla nas największym skarbem, jaki człowiek może kiedykolwiek znaleźć. (Czym przewyższa twój umiłowany innych umiłowanych, że tak nas zaklinasz? Mój umiłowany jest biały i rumiany, i najznakomitszy spośród dziesięciu tysięcy. Jego głowa jest jak najczystsze złoto… Taki jest mój umiłowany i taki jest mój przyjaciel, córki Jerozolimy. Pieśń nad Pieśniami 5:9-16)

Nasza relacja z Panem Jezusem ma być jak narzeczeństwo młodego mężczyzny i młodej kobiety, w które można wejść tylko dzięki wzajemnemu podziwowi, dzięki miłości z całego serca. Pan Jezus nie zawiera z nami przymierza dlatego, że nie chcemy trafić do piekła, ani dlatego, że obiecuje nam złote ulice w swoim wiecznym Królestwie.

Nie wejdzie z nami w tę relację miłości, jeśli nie pociąga nas Jego piękno, jeśli nie kochamy Go bardziej niż kogokolwiek innego. (Kto miłuje ojca albo matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godny. I kto miłuje syna albo córkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godny. Mateusza 10:37)

Tylko ktoś zakochany potrafi rozkoszować się słowami tego, kogo podziwia i kocha. (Moja dusza zasłabła na jego głos. Pieśń nad Pieśniami 5:6; Będę się rozkoszował twoimi przykazaniami, które umiłowałem. Psalm 119:47; Moja dusza omdlewa, tęskniąc cały czas za twoimi sądami. Psalm 119:20)

Tylko tak Pan wejdzie z nami w przymierze – jeśli i naszym celem będzie życie w relacji miłości i przygotowywanie się jak narzeczona do wesela z naszym Oblubieńcem. (…nadeszło wesele Baranka, a jego małżonka się przygotowała. Objawienie 19:7)

Pismo mówi nam, że Syn Boży zgodził się umrzeć na krzyżu, abyśmy mogli zostać uwolnieni spod władzy diabła, oczyszczeni z grzechów, pojednani z Bogiem, odkupieni, i aby możliwe stało się nowe narodzenie i przeniesienie do Jego Królestwa. (…oddać swoje życie na okup za wielu. Mateusza 20:28)

Dzieło krzyża jest Bożym darem dla każdego człowieka, który słysząc Słowo, zakochuje się w Chrystusie i żałuje swoich złych uczynków. Ofiara krzyża umożliwia przebaczenie grzechów i odkupienie temu, kto wyrzeka się samego siebie i całkowicie Mu ufa. (Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna; w którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów. Kolosan 1:13)

Ofiara Pana Jezusa sprawia, że możemy zostać postawieni w nowym stanie, w którym On może działać w nas przez Ducha Świętego, odnawiając nas i prowadząc do doskonałości. (…przez uświęcenie Ducha. 1 Piotra 1:2; …zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, za sprawą Ducha Pana. 2 Koryntian 3:18)

Bóg zobowiązuje się rozpocząć dzieło doskonalenia charakteru tylko z tymi, którzy kochają Go z całego serca, wyrzekają się samych siebie i wchodzą z Nim w przymierze.

Zaparcie się samego siebie jest bezwzględnym warunkiem, który musi spełnić każdy, kto chce rozpocząć to nowe życie. (Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się **wyprze samego siebie,** niech bierze swój krzyż każdego dnia i idzie za mną. Łukasza 9:23) Łatwo zauważyć, że zaparcie się siebie jest punktem wyjścia w planie zbawienia i bez niego nie ma nowego narodzenia.

To jest chwila wejścia na teren Królestwa, chwila nowego narodzenia – narodzenia, którego dostępuje niewielu i które dla większości z nas pozostanie wielką tajemnicą. Wielu chce dostać się do Królestwa Bożego ze względu na to, co tam można znaleźć, ale bez rzeczywistej przemiany swojego życia.

Słowo Pisma jest w tej sprawie bardzo jasne. Pan Jezus mówi nam, że wielu będzie chciało wejść, lecz nie będą mogli. (Usiłujcie wejść przez ciasną bramę, bo mówię wam, że wielu będzie chciało wejść, lecz nie będą mogli. Łukasza 13:24)

Źródło: *Wejście do Królestwa – nowe przymierze* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/wejscie-do-krolestwa-nowe-przymierze